

## Gyermekkori kaland

csupán ki kellett  
volna nyújtani a kezed  
angyalt érintesz-e  
vagy puszta eget  
hisz' oly határozottan  
másztál  
cingár lábaiddal  
piros atlétanadrágban  
az évszázados kövekbe  
kapaszkodva  
felfele csak felfele  
a vár fokára  
melyre  
– bár már akkor is csonka volt –  
felállhattál volna győztesen  
ha puszta  
eget találsz is odafenn  
és sehol a menny

## Egy nyári reptér leírása



*Lanzarote repülőtere webkamera ÉLŐ képén,  
2018 nyara, Kanári-szigetek, Spanyolország*

Meztelenül nyújtózik az ég,  
hőségben az óceán,  
a kék mezőben felhabzik  
fehéren egy-egy hullám,  
aztán elhal.

Csallóközi szobámból  
belátható a reptér kifutója.  
Arcomhoz legközelebb  
két kanári datolyapálma,  
zölden imbolygó levélüstökök,  
távolabb pirosan duzzad egy szélzsák.  
Oldalszél fúj a tenger felől,  
hintázva landolnak a repülők,  
alattuk füstfellegek kelnek,  
amint a leszállópálya  
aszfaltjához érnek a kerekek.  
Mindez oly közel a tengerhez,  
hogy a sós atlanti vízből, mely  
a Titanic és egyéb hajók  
temetője lett a századok során,  
fröccsen is rájuk.  
Az utasok tapsolnak a fedélzeten,  
mosolyognak a pilóták,  
thank you, thank you,  
hál' isten földön a gép,  
csak az ég maradt fent,  
mi épen lent,  
rozsdállik mindenütt a rét.

Így van ez Lanzarote szigetén,  
évente háromezer óra napfény,  
esős nap csupán tizenhat.  
Micsoda idő!  
Ilyen először fogad itt,  
aki gyakori vendég vagyok.  
Micsoda kép! Mintha tél lenne,  
a monitor fekete keretében  
nagy szürkesség,  
ennyit látok,  
tulajdonképpen semmit,  
se földet, se vizet, se eget.  
A mély ködből  
mint mozdulatlan hómező,  
sejlik elő a tenger.  
Jégpálya látványát nyújtja

a kifutó és gurulóút,  
és az aszály sújtotta réten is  
mintha vékony jégtakaró csillogna  
a kirabolt fényben.  
Ereszkedik közben egy repülőgép,  
felszállni készül egy másik,  
ködből jönnek, ködbe mennek,  
alig látható legyek.  
Az élet mégis mintha állna.  
Ha nem integetne a két atlanti pálma  
kékeszöld lándzsás levélszárnyaival,  
még hinném,  
Lanzarote tüzes szigete,  
színes reptere helyett  
szibériai tájat nézek.  
Vagy lefagyott a számítógép.  
A reset azonban ezúttal kevés,  
ha újra napsugaras Lanzarotét  
szeretnék csallóközi szobámba.

## Érintők (III.)

1.

Nádszálon madár  
nézi, ki ring ott alatt  
a tó víztükcrén.

2.

Vakít a folyó  
égen talált korongja.  
Jel ez – de kinek?

3.

Kerítés húrján  
landolt őszi levélen  
muzsikál a szél.

# Egy messzi kép

szétszórt nyári udvaron  
araszol a diófa árnyéka

a korhadt pinceajtón  
özvegy anyám  
billegő sámlin  
szembe az elballagó  
nappal  
előtte piros paradicsomok  
pancsikáznak  
a vājling vizében

szinte még lány  
lengé ruhájában  
némethlehel-dallamot dúdol  
kezében a kés  
meg-megvillan olykor  
ha homlokába hulló  
haját simítja hátra

a diófa árnyéka meg csak  
kúszik felé  
húst vigyél anyámnak  
illatát virágnak  
mely dúsan virít  
ma is csodálom  
apám halála után  
madártestével  
mit kibírt

**Semmi új a nap alatt**, installáció, 2000.

